

MODTAGET

- 3 JUNI 2009



**Veterinærmedicinsk  
Industriforening**

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri,  
Slotsholmsgade 12,  
1216 København K,  
Att.: Heidi Søltøft

Strødamvej 50A · 2100 København Ø  
Telefon: (+45) 39 27 09 25  
Fax: (+45) 39 27 09 18  
E-mail: vif@vit.dk

1. juni 2009

**Vedr. Dyrlægelovens § 8A.**

Som nævnt på mødet i Lægemiddelstyrelsen den 6. maj 2009 om liberaliseringen af lægemidler til produktionsdyr vil VIF foreslå, at Fødevareministeriet, som en hjælp til praktiserende dyrlæger og lægemiddelindustrien, udarbejder en vejledning om ministeriets fortolkning af dyrlægelovens § 8A, bl.a. baseret på de konkrete sager ministeriet har fået forelagt. En vejledning bør også omfatte de uddybende kommentarer i bemærkningerne til loven.

VIF er bekendt med, at der er fremsat forslag om ændring af dyrlægelovens § 8A, og følgende bemærkninger vedrører således bestemmelsen, som den fremgår af lovforslaget (L 130).

Der er efter VIF's opfattelse i særdeleshed brug for, at det eksemplificeres, hvad man forstår ved "økonomiske interesser" i bestemmelsens stk. 1 og "betydelige økonomiske interesser" i stk. 3 samt i hvilke tilfælde, der kan gives tilladelse efter stk. 1 sidste punktum.

**Vedrørende § 8A, stk. 1 "økonomiske interesser":**

- Det bør oplyses, om forbuddet i stk. 1 omfatter alle former i vederlag - herunder honorar for foredrag - og om vederlagets størrelse er uden betydning. Det forekommer eksempelvis skævt, hvis man skal søge tilladelse ved modtagelse af et honorar, som følger statens foredragstakster, når man - som det fremgår af bemærkningerne til forslaget - ikke skal søge tilladelse ved besiddelse af en ubetydelig aktiepost eller anden ejerandel.
- Vedrørende de tilfælde, hvor der skal søges om tilladelse: Der er behov for yderligere eksemplificering af, hvad man forstår med tilknytning af "midlertidig karakter" - jfr. bemærkningerne til

3 JUNI 2009



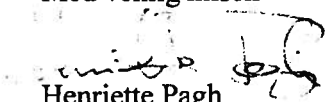
forslaget. Gælder dette også honorarer for enkeltydelser som eksempelvis foredrag?

- Det bør, som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, tydeligt fremgå, at bestemmelsen ikke har til formål at begrænse lægemiddelvirksomheders nuværende adgang efter lægemiddellovgivningens regler om reklame for lægemidler til at tilbyde økonomiske fordele til dyrlæger (reglerne om sponsorering, gaver m.m.).
- Det bør præciseres, at det ikke er i strid med gældende regler at en dyrlæge modtager betaling for en ydelse til en lægemiddelvirksomhed, hvis ydelsen er et naturligt led i en normal gensidigt bebyrdende aftale mellem dyrlægen og virksomheden, hvor ydelse og modydelse står i rimeligt forhold til hinanden. Det er eksempelvis tilladt for en lægemiddelvirksomhed at betale en dyrlæge for at udtage laboratorieprøver hos landmanden til brug i virksomheden, hvis der er et rimeligt forhold mellem ydelse og honorar.
- Det bør endvidere fremgå, om der skal søges tilladelse efter § 8A stk. 1 - uanset det i det konkrete tilfælde er tilladt for dyrlægen at modtage honorar eller anden ydelse efter lægemiddellovgivningen.

Vedr. § 8A, stk. 3 "betydelige økonomiske interesser":

- Det bør oplyses, om dyrlægens ægtefælles, børns eller andre beslægtedes ansættelse i en lægemiddelvirksomhed i sig selv medfører oplysningspligt.

Med venlig hilsen

  
Henriette Pagh

Lægemiddelstyrelsen  
Axel Heides Gade 1  
DK-2300 København S

Løgstør, d. 2. juni 2009

### **Vedrørende liberaliseringen af forhandlingen af lægemidler til produktionsdyr**

I forlængelse af evalueringsmødet den 6. maj 2009 i Lægemiddelstyrelsen om liberaliseringen af forhandlingen af lægemidler til produktionsdyr, ønsker jeg som direktør i VetPharm Løgstør at fremhæve relevante erfaringer, som vi som § 39, stk.1-forhandler jf. Lægemiddeloven har gjort os i denne forbindelse. Fra disse erfaringer udløber en række forslag til opstramninger og bedre kontrol, som jeg synes er påkrævet for at intentionen i lovgivningen efterleves.

Dernæst ønsker jeg at fremsætte forslag til fremtidige liberaliseringsinitiativer, som er i tråd med tankerne bag den politiske aftale af 8. juni 2006 om en handlingsplan på medicinområdet samt den politiske aftale af 1. november 2000 om modernisering og liberalisering af apotekervæsenet.

#### **Behov for opstramning og bedre kontrol:**

##### **1. Bonus til dyrlæger ved medicinkøb**

Dansk lovgivning har historisk set været optaget af at sikre objektiviteten i dyrlægens ordinationsvalg. Derfor er praktiserende dyrlægers fortjeneste på anvendelse og udlevering af medicin stærkt reguleret. Det er kun tilladt praktiserende dyrlæger at opkræve 5 % i tillæg til nettoindkøbsprisen på et lægemiddel.

Den stigende tendens til at praktiserende dyrlæger modtager bonus ved medicinkøb fra apoteker/forhandlere mudrer vandene. Følges lovgivningen skal denne bonus fratrækkes i indkøbsprisen, før den praktiserende dyrlæger videresælger lægemidler til slutbrugeren. Sker det ikke kan dyrlægens fortjeneste på lægemidler overskride det berammede, og man kan stille spørgsmålstejn ved om ordinationen er sket under hensyntagen til egen økonomiske interesse, jf. punkt 2.5.1 i Bemærkningerne til Lov om ændring af lov om lægemidler, lov om apoteksvirksomhed og lov om dyrlæger.

Veterinær Industri Foreningen har også efterlyst enkle og klare regler for bonus til dyrlæger samt effektiv kontrol heraf med henblik på en ligebehandling af alle aktører på markedet, jf. VIF's årsberetning 2008/2009, side 5.

For at gøre prisfastsættelsen mere gennemsigtig, vil jeg derfor foreslå, at apoteker/forhandlere pålægges at beregne den praktiserende dyrlæges videresalgspris

(nettoindkøbspris + 5 %), som herefter påføres praksisetiketten på lægemidlet. Herved synliggøres det for slutbrugeren om deres faktura stemmer overens med videresalgsprisen på praksisetiketten, således at det ikke er svært og alene op til dyrlægen at videregive bonus m.v. til slutbrugeren.

Nettoindkøbspris skal forstås som dyrlægens indkøbspris fratrukket eventuelt lovede bonusser, naturalier m.v.

## **2. Sammenblanding af økonomiske interesser**

Som følge af den politiske aftale af 8. juni 2008 blev der i Lov om dyrlæger tilføjet: ”En praktiserende dyrlæge, dennes ægtefælle, samlever eller beslægtede i lige linje må ikke gennem ejerskab, ansættelsesforhold, eller på anden måde have økonomiske interesser i virksomheder, der producerer, importerer eller distribuerer lægemidler til dyr.” I særlige tilfælde kan Fødevarestyrelsen give dispensation fra denne regel, men denne dispensationsmulighed vil blive administreret *restriktivt*, forlyder det i bekendtgørelsen.

Det synes derfor uforståeligt, at ejerkredsen bag landets største dyrlægepraksis kan få dispensation til at oprette et selskab, som forhandler og distribuerer veterinære lægemidler. Konsekvensen af denne dispensation har da også været et øget pres fra landets øvrige dyrlæger på forhandlere af produktionsdyrsmedicin for at få del i afkastet via bonusser, naturalier m.v. fra forhandlerleddet.

## **3. Sammenblanding af lægemiddelsalg og øvrige leverancer til landbruget**

Det fremgår af den politiske aftale af 8. juni 2006, at forhandlere af lægemidler til produktionsdyr, som henvender sig direkte til brugerne, skal have forbud mod at forhandle andre varer end lægemidler til produktionsdyr. Af bekendtgørelsen fremgår det ydermere, at såfremt forhandlere af lægemidler til produktionsdyr indgår i et ejerskab med andre virksomheder, så skal forhandlingen af lægemidler til produktionsdyr drives ud fra en *selvstændig* organisation.

På den baggrund er det problematisk, at grovvoreselskaber, der indirekte handler medicin via samarbejde med et apotek, benytter de selvsamme grovvoresælgere til at indgå aftaler, kontakt, kontrakter m.v. vedr. medicin, såvel som foderkontrakter og øvrige leverancer til landbruget.

Det er nærliggende at betvivle om der er vandtætte skotter mellem grovvoreselskabernes forskellige selskaber, så udgifter og indtægter altid fordeles korrekt. Ligeledes er det tvivlsomt, om grovvoresælgerne fremgår af apotekets organisationsplan, så deres virke er kontrollérbart for Lægemiddelstyrelsen.

Den samme problematik gør sig gældende i tilfældet, hvor et grovvoreselskab allierer sig med en ekstern §39-forhandler men påtager sig omkostningerne til salgs- og markedsføring af medicinforhandlingen. Omkostninger som retteligt burde varetages af §39-forhandleren.

Der er brug for øget bevågenhed og kontrol for at sikre, at medicinsalg ikke benyttes som løftestang for andre leverancer, samt at sikre at de høje rabatter som grovvareselskaberne giver på medicinkøb ikke er sponsoreret af andre selskaber i grovvareselskabernes portefølje.

#### **4. Fodermøller agerer §39-forhandler uden godkendelse**

Danske fodermøller fortsætter med at forhandle premix til landbruget. Lægemidlerne som benyttes i foderblandingerne købes direkte hos lægemiddelproducenterne uden om godkendte §39-forhandlere/apotekere på trods af, at udl. "Premix" *skal* forhandles af apotek/§39-forhandler.

Fodermøller kan som bekendt blive godkendt af Lægemiddelstyrelsen til at *blande* premix i foder på baggrund af en praktiserende dyrlæges recept. En fodermølles godkendelse giver ikke ret til at "modtage, opbevare samt sælge og udlevere lægemidler". Hertil kræves en særlig forhandlertilladelse ifølge lægemiddeloven med dertilhørende forpligtelse om farmaceutisk kontrol m.m.

Det er vores erfaring, at fodermøller ikke overholder §39-forhandleres forpligtelser. Der er f.eks. ikke ansat en farmaceut. Derved undgår fodermøller omkostninger som officielle §39-forhandlere er pålagt. Fodermøller opnår derved en uretmæssig konkurrencefordel, som de udnytter til at erobre markedsandele.

Der er behov for en opstramning af fodermøllers virke. Efter min opfattelse skal fodermøller pålægges at indkøbe lægemidler gennem godkendte §39-forhandlere. Alternativt kan fodermøllen selv ansøge om en §-39, stk. 1 godkendelse *til forhandling*, så ekspeditionen af foderlægemidler igen sker på forsvarlig vis.

#### **Forslag til nye liberaliseringsinitiativer:**

##### **1. Dyrlægepraksis kan indkøbe alle veterinære lægemidler hos §39-forhandlere**

Dyrlægepraksis køber i dag en bred vifte af lægemidler til brug i praksis. Det vil sige at lægemidlerne bliver købt til *erhverv* og anvendes til behandling af produktions- eller hobbydyr, eller udleveres til slutbrugeren ved konsultation. Som loven er i dag *skal* dyrlægepraksis købe smådyrsmedicin på et apotek, mens medicin til produktionsdyr kan købes frit blandt alle forhandlere (§39-forhandlere og apotekere). Denne begrænsning er fra politisk side begrundet med et hensyn til forsyningssikkerheden.

Jeg mener, at tiden nu er moden til at liberalisere salget af veterinærmedicin til dyrlægepraksis, således at §39-forhandlere også får tilladelse til at forsyne dyrlægepraksis med *alle* typer af veterinærmedicin.

Denne udvidede forhandlingsret kan gives under forudsætning af, at §39-forhandleren overholder det regelsæt, som apotekerne i dag er underlagt. Bl.a kan §39-forhandlere pålægges at overholde taksten for de udleveringsgrupper, som i dag er en del af fastprissystemet.

Dette forslag vil medføre at landets dyrlægepraksis får flere forhandlere at vælge imellem. Konsekvensen er derfor også, at forsyningssikkerheden øges.

Hvis institutionsleveranceprisen for leverancer til dyrlæger/praksis korrigeres fra 5,4 % til 5 % vil forbrugeren, fx Fru Hansen, få udvidet antallet af salgssteder med antallet af dyrlægepraksis og vil få lægemidlerne til præcis samme pris som i taksten (læs: på apoteket), idet de 5 % er lig dyrlægens distributionsavance.

Jeg håber, at de beskrevne problematikker samt forslag vækker forståelse. Jeg står naturligvis til rådighed med yderligere forklaring, eksempler og dokumentation for de beskrevne tilstande.

Med venlig hilsen

Lone Haahr  
Direktør  
VetPharm Løgstør

Lægemiddelstyrelsen  
Att: Specialkonsulent Inger Marie Conradsen

Hobro d. 2. juni 2009

Kommentarer til referat fra mødet i Lægemiddelstyrelsen d. 6. maj 2009

Medsendt: Vores informationsbrev til landmænd. Brevet bliver også fremsendt første gang en landmand handler hos os.

Informationsbrevet medsendes for at vise, at vores årsbonus altså ikke udbetales som andre varer eller lignende. Årsbonus bliver afregnet som kreditnota, der modregnes fremadrettede køb, eller udbetales. Vi tager kraftig afstand fra at afregne på andre kreative måder.

Vi oplyser gerne priser pr. telefon, også til dyrlæger, men har valgt ikke at have offentliggjort vores prislister. Til dyrlæger oplyser vi, at de kan benytte priserne fra VIF's priskatalog, og herfra trække 10 – 13 % når de gerne vil oplyse et ca. prisniveau til landmændene.

Jeg vil gerne foreslå, at man bliver forpligtet til at indberette rabat og bonus.

Vi gør vores årsbonus op umiddelbart efter d. 31/12, og vil inden for de første 3 uger herefter kunne indrapportere, hvad vi har udbetalt (krediteret) i bonus for det forudgående år.

Andre apoteker og forhandlere benytter sig af både fakturarabat og årsbonus. Her kunne man jo evt. forpligte til at indberette fakturarabatten med det samme, og årsbonus efter årsafslutning.

Det ville give et helt andet og mere reelt billede af, hvad liberaliseringen har betydet for prisen.

Vi benytter os yderst sjældent af substitution, så vi forstår nok ikke helt, at det kan være et større problem. Vi informerer dyrlægerne, hvis der af en eller anden grund substitueres (eks. restorder).

Vi vil endnu engang udtrykke vores store tilfredshed med, at vi er blevet inddraget i processen og håber meget at det også må ske fremover.

Med venlig hilsen  
Vilovet A/S

Ulla Pedersen  
Daglig leder

## **Vilovet A/S**

Fra liberaliseringens start, 1. april 2007, valgte vi en god prisstruktur, som kommer vore kunder til gode - vi er meget konkurrencedygtige. Det ses også på den store tilgang af kunder vi har haft, og stadig har.

***Vi vil altid være landbrugets garant  
for fair priser på medicin!***

Ud over de lave priser på fakturaen, kan du opnå en årsbonus – se bagsiden.

Der opkræves en afgift på 0,835%, som vi skal afregne til staten.  
Der opkræves 55,- for forsendelse, uanset ordrens størrelse. Ved flere CHR opkræves kun en gangs forsendelse, hvis alt leveres på samme adresse. Vi afmærker pakkerne med CHR nr.

Det er meget vigtigt for os, at du har en god oplevelse omkring vores levering af medicin, så hvis der er noget der bør ændres, hører vi gerne fra dig.  
Vores mål er, at yde en professionel og god service.

**Vilovet A/S**

Ulla Pedersen  
Daglig leder



## **Bonusmodel 2009**

| <u>Årskøb</u> |            |    |
|---------------|------------|----|
| Under         | 100.000,00 | 0% |
| 100.000,00    | 200.000,00 | 2% |
| 200.000,00    | 300.000,00 | 3% |
| 300.000,00    | 400.000,00 | 4% |
| 400.000,00    | 500.000,00 | 5% |
| Over          | 500.000,00 | 6% |

Bonus afregnes af hele beløbet fra 0,-

D.v.s. har man købt for eksempelvis 350.000,- excl. moms får man 4% af hele beløbet. Bonus afregnes som kreditnota 31. dec., og modregnes ved fremadrettede køb.

Hvis bonus er under 200,- afregnes ikke.

Bonus gives for loyalitet og afregnes automatisk, hvis der er en kontinuitet i handelen. Der tages dog hensyn til sæsonkunder, så som minkavlere.

Hvis man bliver kunde i løbet af året, omregnes perioden, som havde man været kunde hele året.

***Den største del af rabatten afregnes straks, da vore fakturapriser ligger fra 10-13% under medicinalfirmaernes vejledende priser. Fakturaprisen er ikke afhængig af ordrens størrelse.***

***Vilovet er landbrugets garant for fair priser på medicin til produktionsdyr.***

## Danmarks Apotekerforening

Bredgade 54 · Postboks 2181 · 1017 København K

Telefon 33 76 76 00 · Fax 33 76 76 99

apotekerforeningen@apotekerforeningen.dk · www.apotekerforeningen.dk

apotek

Lægemiddelstyrelsen

Att.: Specialkonsulent Inger Marie Conradsen

Axel Heides Gade 1

2300 København S

03-06-2009

BNW/BNW/834/00026

### Evaluering af liberaliseringen af salget af lægemidler til produktionsdyr

Danmarks Apotekerforening vil gerne kvittere for det afholdte møde i Lægemiddelstyrelsen den 6. maj 2009 i forbindelse med evaluering af liberaliseringen af salget af lægemidler til produktionsdyr. Som opfølgning på mødet ønsker foreningen at fremkomme med nedenstående supplerende bemærkninger. Foreningen har i bemærkningerne taget udgangspunkt i den politiske aftale af 8. juni 2006 om handlingsplan på medicinområdet, og i en vurdering af, om effekterne af den politiske aftale synes at være opnået.

Den politiske aftale indeholder både initiativer til liberalisering og initiativer til styrkelse af indsatsen for fødevaresikkerhed og dyrevelfærd. Foreningen vil gerne opfordre til, at man i evalueringen af den politiske aftale har dette for øje, så effekterne af de i princippet uafhængige initiativer ikke sammenblandes.

Samlet set er det foreningens vurdering, at de positive effekter af liberaliseringen er begrænsede. En del af de ønsker politikerne havde, synes ikke at være blevet opfyldt. Mærkedet er ikke blevet mere gennemskueligt, og vilkårene for den ønskede dynamik på markedet synes ikke at være tilstede. Samtidig har nye ejerskabskonstruktioner skabt tvivl om, hvorvidt der som lovet i forliget er vandtætte skotter mellem de forskellige aktører. Det er også tvivlsomt, om det politiske ønske om at forhindre en sammenblanding af lægemiddelsalg og øvrige leverancer til landbruget er opfyldt i praksis. Det gælder i særlig grad spørgsmålet om, hvorvidt der reelt er en adskillelse mellem de rabatter, der ydes på lægemidler og på andre varer.

De positive erfaringer, der kom frem på mødet den 6. maj kan snarere tilskrives den politiske aftales initiativer til styrkelse af indsatsen for fødevaresikkerhed og dyrevelfærd. De observerede ændringer i forbrugsmønstre har f.eks. i højere grad at gøre med ændrede behandlingsvejledninger, end med liberaliseringsinitiativerne.

I det følgende uddybes foreningens holdninger med udgangspunkt i indholdet i den politiske aftale.

Større klarhed og gennemsigtighed på medicinområdet.

Det er foreningens klare opfattelse, at der ikke er opnået en større klarhed og gennemsigtighed på markedet for salg af lægemidler til produktionsdyr. Ejerskabsforhold, samarbejdsrelationer og priser er præget af uigennemskuelighed. Priserne er i særlig grad uigennemskuelige og i praksis er næsten alle priser påvirket af forskellige rabat- og bonusmuligheder. Det betyder, at den endelige pris ikke er den samme som den bruttopris, der umiddelbart fremgår af prislister og fakturæer. Ved henvendelse til forhandlerne kan kunderne end ikke få oplyst en pris, da den faktiske pris afhænger af flere forhold, herunder den løbende samhandel.

Distributionen af lægemidler til dyr skal ske forsvarligt og sikkert.

Liberaliseringen har efter foreningens opfattelse ikke ændret på dette forhold.

Udleveringen af lægemidler skal ledsages af nødvendig information og rådgivning.

Liberaliseringen har efter foreningens opfattelse ikke ændret på dette forhold.

Information og rådgivning skal være uvildig.

De mange samarbejdskonstruktioner kan have indflydelse på uvildigheden, ligesom dyrlægenes tilknytning til bestemte forhandlere og deres mulighed for at opnå rabatter kan være uheldig i relation til uvildigheden i den ydede information og rådgivning. Hvis dyrlægen eller forhandleren har en interesse i at fremme salget af et bestemt produkt, opstår der tvivl om motivet for valg af produktet. Det er således foreningens vurdering, at liberaliseringen har bidraget til at skabe tvivl om, hvorvidt den ydede information og rådgivning altid er uvildig.

Der skal være rimelig og let adgang til køb af lægemidler til dyr – også i tyndt befolkede egne.

Det veterinære område er anderledes end det humane mht. behovet for tilgængelighed. Der er, og var også inden liberaliseringen, leveringsordninger, som indebærer at lægemidler til produktionsdyr kan udbringes i hele landet. Alligevel er der et vist akutbehov og fordele ved lokalforankring. Det er foreningens vurdering, at akutbehovet er dækket med den nuværende tilgængelighed, og at der således fortsat er rimelig og let adgang til køb af lægemidler til dyr – også i tyndt befolkede egne. Det er imidlertid usikkert, hvordan myndighederne vil kunne sikre tilgængeligheden, hvis den skønnes at blive for dårlig, f.eks. på Bornholm, hvor der reelt kun er en forhandler. Med liberaliseringen har myndighederne således mistet kontrollen med tilgængeligheden.

Anvendelsen af lægemidler til behandling af dyr vil fortsat skulle ske på grundlag af dyrlægerecept.

Det er fortsat dyrlægerne, der ordinerer medicinen. Indretningen af sundhedsrådgivningsordninger og antallet af dyrlægebeføg hos lægemændene er afgørende for, i hvilket omfang lægemændene selv påbegynder en behandling. Det er foreningens vurdering, at den gennemførte liberalisering ikke har påvirket disse forhold.

Fri prisdannelse.

Det kan konstateres, at der nu sker en fri prisdannelse i alle led. Spørgsmålet er blot, om det som ønsket har medført en mere direkte priskonkurrence. På grund af de mange rabat- og bonusordninger er prissammenligninger vanskelige, og da kunderne ikke kan få oplyst en endelig pris synes vilkårene for priskonkurrence ikke at være til stede på markedet. Som det fremgår af Lægemiddelstyrelsens og Fødevarestyrelsens rapport fra december 2008 om udviklingen i forbrug, udgifter og priser for receptpligtig veterinærmedicin til produktionsdyr har prisudviklingen efter liberaliseringen ikke været markant forskellig fra prisudviklingen før liberalisering. Det fremgår også af rapporten, at den generelt faldende tendens ikke kan relateres til liberaliseringen, men snarere skyldes, at der i de

senere år er kommet flere konkurrerende producenter på markedet, der kan substituere hinanden.

Foreningen vil i den forbindelse gerne støtte de synspunkter, der kom frem på mødet, om at prisanalyser med udgangspunkt i den indberettede salgspris ikke inkluderer alle rabatter og bonusordninger, og derfor ikke giver et retvisende billede af prisudviklingen, hverken før eller efter liberaliseringen. I vurderingen af prisudviklingen bør der også tages højde for de omsætningsafhængige sektorafgifter, der før liberaliseringen udgjorde 3 procent og efter liberaliseringen udgør under 1 procent. Der bør i sig selv give anledning til et prisfald.

Fri prisdannelse har heller ikke som ønsket fjernet grundlaget for omfattende rabat- og bonusordninger. Det er foreningens overordnede vurdering, at ulemperne ved den øgede uigenkuelighed i priserne er større, end gevinsterne ved den frie prisdannelse på området.

Apoteksforbeholdet ophæves og der åbnes for adgang til, at andre virksomheder end apoteker kan forhandle veterinære lægemidler til produktionsdyr.

Markedet er åbnet for andre end apoteker. Der er kommet 2 nye distributører af lægemidler til produktionsdyr, mens der stadig er cirka 100 apotekere på markedet. Apotekernes samlede markedsandel skønnes at være cirka 50 procent. De omfattende samarbejdsrelationer på markedet, hvor landmændene i praksis er låst til den samme forhandler i længere perioder, og hvor forhandlerne i mange tilfælde er knyttet til grossisten, betyder imidlertid, at markedsstrukturen er ganske fastlåst. Dette skyldes bl.a., at opnåelsen af en årsbonus ofte er betinget af en længerevarende leveringsaftale. En traditionel konkurrencesituation, hvor kunderne handler hos forskellige forhandlere, og jægter de bedste varer og priser synes således ikke at være fremkommet med liberaliseringen.

Veterinæromsætningen skal udgå af aftalesystemet omkring apotekernes samlede avance og af apotekernes udligningsordning.

Dette er formelt sket, men i praksis er en del mindre apoteker stadig afhængige af indtjeningen fra det veterinære område, for at opnå et tilfredsstillende resultat af den samlede virksomhed. Der synes således ikke at være taget stilling til, hvordan den humane lægemiddelforsyning skal kunne oprettholdes i disse områder uden sideløbende drift af et veterinær- apotek.

Forhandlere af veterinære lægemidler får forbud mod at forhandle andre varer end veterinære lægemidler.

Bestemmelsen her, som det fremgår af den politiske aftale, til formål at forhindre en sammenblanding af lægemiddelsalg og øvrige leverancer til landbruget. Det er foreningens vurdering, at dette ikke altid er tilfældet og at eksempelvis rabatbetingelser kan være afhængige af andre leverancer i de selskaber, hvor en lægemiddeldistributør og et grovvareselskab er tæt knyttet. Foreningen vil derfor gerne støtte synspunkterne fra mødet om, at den nuværende kontrol hos forhandlerne, som primært har et farmaceutfagligt/sikkerhedsmæssigt sigte, med fordel kan udvides til også at omfatte kontrol i forhold til overholdelse af regler for bonus- og rabatter og sammenblanding af lægemiddelsalg og øvrige leverancer.

Forhandlere af veterinære lægemidler skal bidrage til finansieringen af nye initiativer til styrkelse af fødevarerikkerhed og dyrevelfærd.

Der skal gennemføres initiativer, der sikre, at dyrlægerne i deres ordinationsvalg fortsat vil være uafhængige af landbrugets økonomiske interesser.

Der skal være øget overvågning og kontrol med dyrlæger og gennemføres initiativer til forbedring af kontrollen med landbrugets medicin anvendelse.

Der etableres en ny Task Force, der skal forene og koordinere Fødevestyrelsens og Lægemedelstyrelsens indsats både i forhold til inspektioner og i forhold til sammenblanding af interesser.

Særligt hårdt ramte apotekere skal kompenseres i forbindelse med bortfald af veterinæromsætning.

Liberaliseringen må ikke medføre et øget forbrug af veterinærmedicin, der kan relateres til den gennemførte liberalisering.

Der opkræves en særlig veterinæravgift til disse formål. Så vidt foreningen er orienteret er Dianova dog fritaget for denne afgift, hvilket synes at udgøre en urimelig forskelsbehandling, idet Dianova udover ydelser og undersøgelser også sælger vacciner og serø i konkurrence med de øvrige forhandlere.

Den økonomiske uafhængighed er lovfæstet med bestemmelser i dyrlægeloven om, at praktiserende dyrlæger ikke gennem ejerskab, ansættelsesforhold eller på anden måde må have økonomisk interesse i firmaer, der importerer eller distribuerer veterinære lægemidler. I den forbindelse vil foreningen gerne udtrykke undren over, at Vilo Vet kunne godkendes som forhandler og stille spørgsmålstejn ved, hvordan den i forliget forudsatte adskillelse mellem lægemiddeldistributionsselskabet (ViloVet) og LVK's dyrlægekorps er opretholdt. Foreningen vil i den forbindelse gerne støtte synspunkterne fra mødet om, at det kan synes uhensigtsmæssigt – og i modstrid med den politiske aftale – at dyrlæger kan indgå i en selskabskonstruktion med en forhandlervirksomhed. De samlerabatter og årsbonus mange dyrlæger får for at anvende samme apotek eller salgssted skaber også tvivl om, hvorvidt dyrlægerne reelt er uafhængige af grossisterne/forhandlerne af lægemidler til produktionsdyr.

Foreningen har ingen bemærkninger til denne del af forliget, men vil blot benytte lejligheden til at bemærke, at det er et eksempel på, at der i forbindelse med liberaliseringsinitiativer ofte er behov for øget kontrol og overvågning, og at dereguleringsinitiativer således ofte skal følges op af ny regulering.

Det fremgår af Fødevestyrelsens hjemmeside, at denne Task Force er oprettet. Det er imidlertid foreningens indtryk, at der i størst omfang kontrolleres for forhold, som altid har indgået i inspektioner, og kun i mindre grad for forhold om sammenblanding af interesser. Foreningen vil gerne opfordre til, at Task forcens arbejde med kontroller af disse forhold også indgår i evaluering.

Der er etableret en kompensationsordning, som udbetaler kompensation til de hårdst ramte apotekere. Denne kompensationsordning udløber efter 2010, hvorefter de pågældende apotekere er henvist til at klare sig uden. Det kan blive problematisk i forhold til at sikre den humane lægemiddelforsyning.

Lægemedelstyrelsens og Fødevestyrelsens rapport fra december 2008 om udviklingen i forbrug, udgifter og priser omhandler dette forhold. Undersøgelserne dækker dog kun perioden frem til april 2008. Foreningen vil gerne opfordre til, at undersøgelserne i evalueringen føres videre end dette tidspunkt.

Afslutningsvis vil foreningen gerne opfordre til, at der gennemføres en høringsproces blandt andet hos deltagerne i mødet den 6. maj, når den planlagte evalueringsrapport foreligger.

Med venlig hilsen

Birgitte Nørby Winther  
Økonomisk konsulent